

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manvscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodiêre

Complectens Sanctos Mensivm Septembribis Et Octobris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10262

De S. Magdalueo Virdunensi episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77413](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-77413)

DE S. MAGDALVEO EPISCOPO.

635

conuersonis principio dicere cum Apostolo potuit: Mihi autem absit gloriari, nisi Gal. 6.
in Crucis Domini nostri Iesu Christi. Non minus etiam verè in conuersationis pro-
gressu addere valuit: Quicunque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos & mi- Ibidem.
sericordia. Verissimè autem in consummatione portuit subinferre: Stigmata Domini
Iesu in corpore meo porto. Sed & illud nos quotidiè desideramus ab ipso audire:
Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro fratres, Amen.

Gloriare igitur iam securè in Crucis gloria Christi signifer gloriose, quoniam à Crite-
ce incipiens, secundum Crucis regulam processisti: & tandem in Cruce proficiens,
per Crucis testimonium, quantæ gloria sis in celo, cunctis fidelibus innotescis. Secu-
rè iam te sequantur, qui exirent ex Aegypto, quia per baculum Crucis Christi mari
diuiso, deserta transibunt in promissam viuentium terram, Iordanæ mortalitatis
transmissio, per ipsius Crucis mirandam potentiam ingressuri. Quod nos introducat
verus populi dux & Salvator Iesus Christus Crucifixus, per merita serui sui Franci-
isci: Ad laudem & gloriæ vnius Dei & trini, qui vivit & regnat in secula seculorum, Amen.

Hactenùs S. Bonaventura, author fide dignissimus. Scripserunt verò etiam de
beatissimo viro, Christi confessore eximio Francisco, tres socij eius, Leo,
Ruffinus, & Angelus, multa lectu digna: sed nè nimietate for- Vide Vinea
tales Lector offendatur, ea omisimus. S. Francisci.

VITA S. MAGDALVEI VIRDVNENSIS EPISCO-
PI ET CONFESSORIS, VT HABETVR IN PER-
PETUO MS. codice.

MAGDALEVS in urbe Virdunensi natus, & lite- Octobris 4.
rarum studijs traditus, cùm artes liberales strenue per- Elius patria,
currisset, ad sacram scripturam conuersus, vt virgines
agnaum quocunq; iérunt sequi posset, mos virginitatem Apoc. 14.
suam Christo vovit, & ex hinc tam sanctè vixit, vt omni Vouer Deo
um acclamacione Virdunensem officeretur Episcopus, cætitatem
tempore Pipini, primi huius nominis Francorum Re-
gis. Quam sedem dissensione principum & turbine bel-
lorum plurimam desolatam inueniens, mirabiliter
Deo se iuante reformatum & turbine bel-
& miraculis æquè resplendens. Postea sepulcrum Domini visitat re-
in Hierusalem deuotissime visitauit. Cùm supra mare in naui cum pluribus pericli- ram sancta,
raretur tempestate suborta, ita vt non nisi spes mortis superesset: rogatus à socijs, sub-
ito tranquillitatem à Domino precibus impetravit. Fama autē eius sanctitatis, quæ Fugat ora-
vbiq; ante eum præcurrebat, Imperatorem Constantinopolitanum attigit, qui ac-
cessiens sanctum Episcopum, & ab eo sua salutis utilia audiens, preciosa eidem xenia
obrulit, quæ omnia ille contempsit, dimisusque est cum reuerentia. Cumq; ve- Eusebi Pà.
nisset Hierosolymam, & sancta loca deuotè visitaret: intellexit Eusebius Patriarcha triarcha Hi-
adessè virum Dei, quem ad se accitum, cum magno suscepit honore. Qui cùm sancti- erosolyma-
tatem conuersationis eius miraretur, & eum secum retinere cogitaret quamdiu ma-
neret in viuis: reuelatione diuina est admonitus, nè proprijs intentus, aliorum inui-
deret vtilitatibus, nec detineret peregrinum, cùm iam eius filij, in dies patris sui præ-
stolarentur recursum. Dimisit ergo eum Patriarcha, dans ei calicem crystallinū, opere
mirifico scalptum, in mutui pignus amoris, vñā cum multis alijs sanctis reliquijs. Re- Felix obi.
uersus verò ad propriam ciuitatem beatus Magdalueus, virtutes virtutibus accumu-
lans, ad Christum in senectute bona transiit. Statim autem, vt cælo spiritum redi-
didit, due columbae niue candidiores, ab æthere cunctis videtibus lapsæ, super Cru-
cem quæ ante corpus eius erat sederunt, & per omnes exequiarum moras, usquequod
traditum est sepultura, manserunt. Sicq; intuentibus illis iterum poli secreta peti-
erunt. Cùm autem sepulcrum eius quotidianis virtutum floraret prodigijs, & crebris Miracula
populorum frequentaretur excubis, quadragesimo post obitum suum anno, sacrū ad eius te-
corpus eius est sepulcro levatum. Quod veluti soporatum & viuens, candore que
liliorum auro roso rubore respersum, nulla macula, nec aliquo mortis signo fuscatum
est inuentum, odorem spirans suauissimum. Eleuatio
eius.

MAR-